

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXVI
1978
СЕПТЕМВРИ
16
Събота

Вестникът е основан
през 1943 година

Брой 110 (4100)

Цена 1 стотинка

Удари първият звънец

Петнадесети септември е ден първи на новата учебна година. Той е и празникът на напредъка, дълго подготвяно в дома и училището, в цветята, които залезаха учебните стаи, в светналите лица и развълнуваните гла-сове.

В този ден партийни и стопански ръководители бяха гости на училищата в окръга. Със свежи цветя, възпитателите на средното професионално-техническо училище по електропромишленост „А. С. Попов“ във Велико Търново посрещнаха първия секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев. Той беше придружаван от първия секретар на градския комитет на БКП Антон Гургов, от представители на политическите и масовите организации, както и от представители на базовите за училището предприятия — За-вод за телевизори и радио приемници, Запад за западе-ташки устройства и Запад за електродвигатели.

Заслужена беше гордостта на младежкия колектив. В септемврийската утрин прозвучаха думи за достойно изпълнен дълг пред Партията и родината. Защото това училище е не само на-ционален първенец и комсо-молската му организация е месител на „Народен орден на труда“ — златен Изме-реник на младежкия дръз-новенме тук са в прака връзка с Писмото на друга-ря Тодор Живков до ЦК на ДКМС. От основаването на училището през 1964 година в базовите заводи са постъ-пили на работа над 3000 млади, отлично подготвени

специализирани изпълнител-ски кадри, негови възпитан-ници. През тази година учениците от учебните цехо-ве преизпълниха своите пла-нове и произведоха промиш-лена продукция за 1,7 милио-на лева.

Разбира се, най-голямо внимание беше отделено на първокурсниците. В тяхното съзнание заинаги ще оста-не прерязването на цветния гирлянд, с което другарят Никола Василев символично откри новата учебна година и коприната на аленото зна-ме, до която допиреха уст-ни.

А в училище „Вела Пис-тия“ Никола Василев, който

кова“, както навсякъде, най-развълнувани бяха първо-курсниците. Най-големи бяха техните букети, най-смутени — техните лица. Съб-ра ги за първи път часът по редоблюбе. Те ще запомнят от този свой първи учебен ден топлата усмивка на учителката, кинжките, кои-то им подариха техните по-големи приятели, четвърто-курсниците, училището, кое-то им се видя днес така го-лямо и респектиращо.

Удари първият звънец. На добър час и сполука!

Донка КОЛЕВА
Веселин ДОЛЧИНОВ
Иван РУСКОВ

Иванчанските градинари

Аграрно-промишленият комплекс в Полски Тръмбеш е бил винаги сред челните зеленчукопроизводители в страна-та. Така е и тази година. Независимо от гадюшките, от сил-ното лятно засушаване, планът за изкупуване на домовете се изпълнява ритмично. Така е и при останалите зеленчу-ци — лук, патладжан, дини. В крайна сметка с прибира-нето и реализирането и на продукцията от културите зало-жени по компенсационната програма, се очаква изпълне-нието на плана в зеленчукопроизводството.

Особено голям дял за успе-хите на комплекса имат зе-ленчукопроизводителите от Иванча, участък на клоново-то стопанство в Обединение. Винаги, когато се говори в окръга за производство на голямо количество, високи до-биви и добро качество ран-ни и средноранни домати, зелен пипер, като пример се сочи Иванча. Това не е слу-чайно, не е просто въпрос за опит и традиция. Причи-ната се крие и в нещо друго. В зеленчуковата бригада на Иванча работи един дружен, трудолюбив, живеещ с труд-ностите и радостите на про-изводството колектив. След пенсионирането на стария майстор-градинар и бригадир бай Сандю някой, който бяха запознати с работата на бригадата, но не с душата на иванчанските градинари, предприеха край на добрите ре-зултати. Но се излъгах.

Под ръководството на упо-рития, трудолюбив и дисципли-ниран агроном Милия Ангелова и новия бригадир Никола Александров, през последни-те години зеленчуковата бри-гада постигна още по-големи успехи.

Миналата година благода-рение на това, че бяха спа-зени всички агротехнически спорове бригадата при план 4600 получи над 6000 кг ранни домати от декар, а ако не беше сланата на 29 и 30 септември, се очертava-ше 8500—9000 кг добив. От средноранните домати доби-вът беше над 3500 кг, от зе-лен пипер — над 2300 кг.

Градинарите от бригадата в Иванча са дали твърда ду-ма, независимо от трудностите да преизпълняват плана си. На това обе-ние може да се вярва. Досегашните дела на хората от бригадата потвърждават това.

Колю КОЛЕВ
специалист в управление „За-меделие и хранителна проми-шленост“

Запалена е първата пещ на Завода за строително стъкло

Вчера следобед работни-ците, специалистите и слу-жителите от най-новия завод в окръга — Завода за строи-телно стъкло в Елена, заед-но със строителите и монтаж-ниците, направиха още една решителна стъпка преди пу-скането в експлоатация на но-вите му мощности. Запалена бе първата пещ.

За тези възвущащи часове се подготвяха всички. Но най-много ще ги запомнят техникът инж. Стефан Иг-натов, началникът на първа смяна Петко Александров, работниците по-топене на стъ-кло Никифор Градинаров, Петко Куларов и Митко По-тов, настройчикът Христо Костадинов, операторът Ва-сил Петров и други, които пряко участваха в запал-ването на пещта.

С активната помощ на съ-ветските специалисти те под-готвиха условията, за да за-почне през следващия месец производството на бутилки и стъклени блокове.

(Соб. инф.)

СВЕДЕНИЕ

за хода на някой селско-стопански работи в окръга към 14 септември 1978 г. [в проценти]

ПАК в АПК	Изкупува-ни домати	Прибави-ли самотелес-на зах. ценово	Измислено зах. ценово
Г. Оряховица	83	36	21
Павликени	58	83	20
Свищов	45	79	28
П. Тръмбеш	55	92	27
Стражица	50	19	34
В. Търново	85	24	—
Златарица	31	7	—
Елена	—	—	—
Сухиндол	—	40	—
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	57	57	24

Семейство Атанасови

Стара е историята на хан Кубрат, синовете му и сноп-чето пръчки. Стара е, но затова пък е явна и сега. Къде-то има единство, там има и успех.

Може би е странно това въ-веждане, но то е най-подхо-дищо за случая. Защото, пре-ди време първа ферма в цен-тралния стопански двор на клоновото стопанство — Еле-на не беше в много завищо положение. Сега е на челно-мосто не само в стопанство-то, но и в пелия АПК „Чу-мерия“. Да не говорим за то-ва, че през първото шестме-сечие дойците Ваня и Петър Атанасови са сред най-добри-те в окръга. При план по 41500 л мляко те са предали по 45158 л. За осемте месе-ца успехите също са добри.

Самодостатъчни са, от тях е надол по 1381 литра повече от графика за осеме-сечие. Да говорим ли и за то-ва, че себестойността на 1 л мляко е по-ниска с 0,10 лева.

Но как само за 11 месеца първа кравеферма от изоста-ваща вече зае челното място? Защото още година не е на-вършена от оня ден, когато фамилия Атанасови поема из-цяло кравефермата от стари-те и „стопани“ — небрежни в работата си животновъди.

Как са се „запалени“ трима-те братя Христо, Петър и Коста по новата си професия? И не само те, а и Ваня — съпругата на Петър и бащата Христо Ата-насов Христов. Загледане и допри-неса не само майката на три-мата животновъди кравеферма-ният партенер член Цана Атина-сова, която работи в родното от-деление на фермата. Преди три години, когато семейството се преселило от с. Манастир, Тър-новско, в Елена, майката потър-сила работа. Не питала много, а една сутрин осмисляла в за-кусвалня „Чучур“ как да настъпка. Поработила ден-два. Мисляла седмично, но нещо не било в ред. Мисляла, че ще е така и на-чалото. Но когато започнала

Защото, когато има сплотеност и трудолюбие в колекти-ва и млякото е повече. Друг е въпросът, че не всичко, кое-то е обещано в началото на годината е направено. Това е задължение на ръководството. Искането ли то да има мля-ди хора, трябва да го извърши. Още повече сега, преди зазимването и след решението на Политбюро на ЦК на БКП за по-нататъшно стабилизиране на работната сила в селското стопанство и разширяване участието на младеж-та в селскостопанското производство.

Александър БЪЧВАРОВ

Търновград — център на средновековното ни изкуство

От 19 до 24 септември във Велико Търново ще се със-тои международен симпози-ум на тема „Търновската ико-на в славяно-византийското изкуство през XIII—XV век“. Той се организира от Коми-тета за култура, БАН и Ве-ликотърновския университет и е включен в рамките на националния преглед на ис-торическата тема в изкуств-та „Поглед към вековете“. На него ще присъствуват све-тоино известни учени от СССР, ГДР, Югославия, Фран-ция, Англия, ФРГ и Белгия и едни от най-изтънчените наши специалисти по сред-новековната ни история, из-куство и култура.

Във вторник участниците в симпозиума ще посетят кре-

постта Червен и ще разгле-дат скалните църкви в Ива-ново, Русенско. В сряда в аулата на Великотърновския университет ще стане откри-ването на пленарното заседа-ние. В сряда и четвъртък ще се проведат заседания по секции. В четвъртък след обяд участниците в симпо-зиума ще посетят и разгледат църквите „Св. Петър и Па-вел“ и „Св. Георги“ във Ве-лико Търново и „Св. Архан-гели“, „Рождество Христово“ и „Св. Атанас“ в Арбана-ски.

По време на симпозиума в малката зала на кино „Пол-тава“ ще бъдат прожектира-ни научно-популярни филми, свързани с темата на това културно събитие.

По стъпките на дедите

В четвъртък и петък гост на Велико Търново, Елена и Страни-ца беше съветският писател Иван Курчатов. През 1977 г. във връзка със 100-годишнината от освобождението на Бълга-рия от османско иго той издаде романа „Шипка“, посве-тен на българо-руската дружба, на Руско-турската вой-на. Авторът възкресява в него картини от форсирането на Дунав, лятното и зимното преминаване през Балкана, геро-ичната отбрана на Шипка, обсадата и падането на Плевен. В романа са показани подвизите на руските войници и бъл-гарските опълченци.

Иван Курчатов е автор на шест романа и няколко дру-ги книги, между които „По следите на дедите“, посве-тени на България.

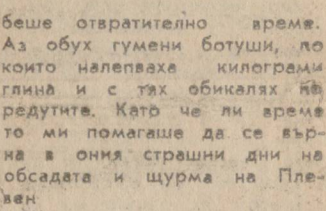
Скъпият съветски гост бе видимо, силно развълнуван от новата си среща с България и с готовност отговори на за-дадените му въпроси:

— Иван Фьодорович, разка-жете как се роди у Вас идея-та за написването на този роман и как събрахте мате-риал за него!

— Процесът на събиране на материала беше дълъг. Трябваше да навляза в епо-хата, което не винаги се по-стига с лекота. Над рома на работих 5 години. Преди това имах напрегнати месе-ци на работа с архивни ма-териали. Ние имаме много богата архива за Руско-турс-ката война — около един милион архивни единици. Но за да имате представа какво-влизва в една архивна едини-ца, ще ви приведа такъв при-мер. Отидох в Държавния исторически архив и дадох заявка за телеграмата на ге-нерал Радецкий от Шипка. Ид-ва служителят и пита цело-то ли дело искам, или част от него. Как тъй част от не-го, не мога да разбера аз. Но то е от 160 палки, ми ча-ка да тя...

Както знаете, в архивите се работи с микрофилми, което е една трудна и сло-жна работа. Когато ме видя директорът на архива, той ме покани в кабинета си и ми каза: „Така е невъзмож-но да работиш. Ти си писател, пишеш роман, защото трябва да гледаш кино! За тебе е необходимо да пишеш всич-ко със собствените си ръце, да почувстваш аромата на епохата. И тогава започнаха да ми носят оригинални доку-менти. Това бяха потресави-щи документи от форсиране-то на Дунав до Сан Стефа-но. Попадаш на оксана мръ-сна хартияка. На нея е на-писано „Иван Петрович, из-правете ми сандък патрони. Страшно ми са необходими. „Свети Никола — 11 август“. Това е най-напрегнатият пе-риод от войната, когато пат-роните свършват и защитни-ците на Шипка отбиват ата-ките на турците с камъни и дървета. Ето какво стои зал-тази хартияка — цялата тра-гедия на Шипка.

След това дойдох в Бълга-рия и тръгнах по следите на дедите с моя български приятел Димитър Христов. С него преминахме от Ду-нав до турската граница. Три-път ми нахнах по този път. Трябваше да кажа, че имах къс-мет. Бяхме край Плевен, там

беше открително време. Аз обух гумени ботуши, по-които налягах килограми глина и с тях обикалах бъл-редутите. Като че ли време-то ми помагаше да се вър-на в ония страшни дни на обсадата и шурма на Пле-вен.

Желанието ми да усета аро-мата на онова далечно вре-ме беше труден, но приятен процес. Ние работехме по 18 часа в дежурни, но не-чувствах умор.

Нашето поколение знае Шипка и Плевен. Много сто-ци бяха още живи и те ни разказваха такива неща, кои-то ни се струваха неверо-ятни. Моите двама дядовци също бяха воювали на Шип-ка. Всеки от нас мечтаеше да дойде в България. През 1971 година моята мечта да дойда във вашата страна се реализира. Бях със съпруга-та си. Помня такъв случай. Реших да се изкача при мно-го лошо време на Шипка. В хотелската стая бях оставил лист, на който бях написал „Шипка“, роман. Бях решил, че ако се изкача на Шип-ка, ще напиша романа. И та-ка стана.

— Вашите бъдещи творчес-ки планове!

— Разбрах, че моят ро-ман „Шипка“ ще бъде пре-веден на български през ид-ната година. Много се рад-вам. Сега подготвям книга за българо-съветската дру-жба, за съдбата на съветските хора и българите през Вто-рата световна война.

Христо СТОЯНОВ

Открит е новият театрален сезон

Снощи в салона на Драм-тично-музикалния театър „К. Кисимов“ бе открит но-вият театрален сезон с пи-сател на Ст. Л. Костов „Го-лемачков“. Постановката е дело на з. а. Енчо Халачев, сценарията Атанас Ве-лянов, костюми Вера Наслед-никова, хореография з. а. Асен Гаврилов.

В ролята на Големачков участвуват з. а. Стефан Гелов, Големанова (Дойка Марко-ва), Горилков (Стефан Сам-снев), Илиева (Антония Чол-чева), Чавдаров (Антон Са-вов), Вена (Татяна Алексан-дра).

Представлението премина-при голям успех. Бяха под-несени цветя и приветствия на гостите и създателите на спектакъла и представени-дватама нови актьори Татя-на Александрова и Петър Митрушев.

В програмата бяха вклю-чени произведения от Шу-берт, Шуман и Дебюси. Великотърновската култур-на обществено бурно апло-дира изкуството на Рихтер. На прочутия музикант бяха поднесени много цветя.

(Соб. инф.)

Концерт на Святослав Рихтер

В четвъртък в Дома на На-родната армия във Велико-Търново концерт изнесе про-славеният съветски и светов-ноизвестен пианист, народния артист от СССР Святослав Рихтер, носител на Дър-жавната награда на СССР и лауреат на Ленинска наг-ра

да. В програмата бяха вклю-чени произведения от Шу-берт, Шуман и Дебюси. Великотърновската култур-на обществено бурно апло-дира изкуството на Рихтер. На прочутия музикант бяха поднесени много цветя.

Книгата в служба на мира и прогреса

18—25 септември —
XI Международна изложба-панаир на книгата

Българската култура шест века по света — с големи пътуващи изложби, с на шите самодейни ансамбли, които печелят златните изградни на конкурсите и лубовта на публиката, с на шите театри, с българските книги. Но наред с това България е чест и желан домакин на редица международни и културни прояви. У нас си дават среща писателите, филмови дейци, учени, а от 11 години през есента в София си дават среща... книгите.

Духът на Хелзинки определя ежегодната Международна изложба-панаир на книгата в нашата столица. Така гласи и девизът на изложбата „Книгата в служба на мира и прогреса“, който представлява културната политика на нашата партия и правителство в областта на международните отношения — активен обмен на духовни ценности за по-близко опознаване на народите. В годините на народната власт у нас са издадени около 15 000 книги от чуждестранни автори, всяка година се превеждат стотици книги от около 35 национални литератури.

Единадесетата международна изложба-панаир се състои от 18 до 25 септември в зала „Фестивална“. Броят на участниците е значителен — 66 фирми от 29 страни ще представят 570 издательства. На стендовете ще бъдат изложени над 25 000 книги от всички области на човешкото познание и художествената литература. Наред със социалистическите страни експозицията представя фирми от Алжир, Австрия, Великобритания, Гърция, Индия, Ирак, Иран, Италия, Кипър, Мексико, САЩ, Турция, Холандия, ФРГ, Япония, Франция. За първи път в изложбата участвуват Канада и Либия. Отново сред големите шандове ще бъдат тези на издателството на ООН в Женева и издателството на комунистическите и работническите партии „Про

блеми на мира и социализма“ в Прага. Сред чуждестранните участници с най-голяма експозиция се представя Съветският съюз. Основа на темата на съветските изложители са годишните на Толстой и Чернишевски.

По време на изложбата ще се състои традиционният конкурс за най-добре издадени в чужбина книги от български автори.

Нашата страна участва с всички издателства. Освен това шандове ще имат „Балкантон“, агенция „София-прес“, РЕП. За първи път се представя и външно-търговското предприятие „Хемус“. Ще бъдат изложени всички книги, отпечатани в периода между двете изложби, а също и най-доброто, издадено в предишните години. Оформлението на българската експозиция е свързано с двете бележити годинични: 100-годишнината от Освобождението на България от османско иго и 80-годишнината от рождението на певеца на революцията Христо Смирненски. Интерес представляват и книгите, посветени на вековните юбилеи на Елин Пелин и Пейо Яворов. Много от издательствата ще представят макети на свои предстоящи издания — така например „Партиздат“ ще изложи макет на 55-томното издание на събраните съчинения на вождя на световния пролетариат Владимир Илич Ленин.

Традиционната изложба на българската илюстрация, която съпътства изложбата-панаир, тези години е пренесена в художествената галерия на улица „Шипка“ 6. Журни, председателствувано от заслужил художник професор Васил Йончев, ще пригласи на най-добрите творби награда „Борис Ангелушев“. Ще бъдат определени и наградите за оформлението и илюстрациите на издадените в България книги.

Лъчезар РОМАНОВ

Нови марки

Става вече традиция Министерството на съобщенията споевременно да отпраздва забележителните моменти от историята на българската комунистическа партия и нашата държава. Продължавайки на тази традиция е най-новата пощенска марка „55 години от Септемврийското въстание 1923 г.“, която Министерството пука в употреба на 8 септември т. г. За сюжет е послужила картината на н. х. Борис Ангелушев „Септември 1923“, а номинативната стойност е 2 ст. Художествено оформление: Петър Петров.

Размери: 39 x 28,5 мм; назъбване: гребеновидно, 13; тираж: 250 000 кьса.

ЛЮБОВТА НА УЧИТЕЛЯ

шото село Павликени и построи къща за децата си. И за да отбележи голямото събитие, посадил в средата на двора дъб. Растяла дъбът и като безсмъртен наблюдател свидетелствувал за събития и хора. Хората идвали и си отивали от светла. А той живеел...

Като за жив човек разказва Иван Ганчев за този дъб. С него е свързан родният му корен, край не го расте вече седмо поколение на рода Атанасчеви. Но с него започва и историята на Павликени. Той е първият заселник на някогашното село. А когато става дума за историята, за съдбата на всяко кътче от родния край, някогашният учител е особено чувствителен. Родният край — това е неговата малка България. И обича към нея не е само в думите. Доказва я животът му, доказват я делата му, доказват я най-после многобройните преписки с комитети и министерства за опазване на къщи, на дървета...

„На 250 м от шосето за Бяла черква се намира Кумитския дъб. Преди повече от 100 години, в героичните дни на Априлското въстание под него е нощувала разбитата чета на Филип То

Химни на народния живот

Изкуството на художника Димитър Казаков

Димитър КАЗАКОВ

„Спомен за родния край“

В Общата художествена изложба на историко-революционна тема „Поглед към вековете“ 78 има три живописни платна, които носят на звание: „Привечер в моето село“, „Спомен за родния край“ и „Възрождение“. Те привличат вниманието на зрителите със своя оригинален живописен език, с романтическата си атмосфера и със силата на едно авторско преживяване, което възвишено, толкова и искрено. Картините са дело на художника Димитър Казаков. Неговото родно място е село Чапеево. Димитър Казаков има близо 20 години активен творчески живот и свое място сред създателите на нашата съвременна пластична култура. Негови картини са възхищавали зрителите в много близки и далечни страни, а неоправдана мълчав за съвременното изкуство в Париж прие в своя фонд една негова творба. Така той стана първият съвременен наш живописец, представен в този авторитетен френски музей.

Подобно на световно известния художник Марк Шагал, който цял живот рисува своя роден руски град Витебск, цялото творчество на Димитър Казаков носи неговата дълбока обич, пренет и синовна привързаност към Великотърновския край, към село Чапеево.

— Художникът — това е неговото детство — споделя Казаков. — Аз творя чрез спомените, съхранени в душата ми от онова време. В моето съзнание са се врязали

онези първи впечатления от селския живот и труда на полето. Всеки художник има пред себе си вековен исторически материал. Той притежава способността да фокусира образи и събития от миналото и настоящето, запаяти, народно творчество и тази хилядолетна мъка на човека, пълнели по земята след дървеното рало...

Това всъщност определя и основната тема в неговото разнообразно пластично творчество, което не се ограничава само в живописа. Той работи с не по-малък успех и в областта на графиката и декоративно-приложното изкуство.

Неговите живописни композиции са истински химни на народния живот и бит. Те са „населени“ с трудолюбиви жетварки, привели гърбовете над житните ниви, и български момци с писани стомни, орачи, овчари, стари войни в ризници и пътуващи монаси. Виждаме крави, овни, кози, змии и стилизирани птици. Една старовремева чешма обикновено стои в центъра на този пъстър и колоритен български свят. Ка то древен символ на вечно течащия живот от нейните чучури обилно се излива вода. Художникът много добре помни многобройните стари чешми в своето родно село, за които и днес говори с особена обич и гордост.

Димитър Казаков не е чужд на гротеската и народния примитив, но неговите творби съвсем не приличат на идилични битови картинки, които носталгично въз

кресяват нещо отминало. Изкуството му не е само отражение на видимото и външното. Тъкмо обратното — чрез разнообразната вест вена символика той търси да отрази духовното начало, хилядолетната традиция, националните добродетели, усета на народа за хармония и красота. Без да отдава особено значение на етнографския елемент, по пластичен път той дава израз на онова исконно, силно и могъщо начало, което стои в основата на българския национален дух. В картините му реалното се преплита с легендата, песента, притчата и обряда, дошли до нас от дълбините на вековете, а символите на миналото по силата на диалектичната връзка се вграждат в настоящето. Често в неговите картини съжителствуват дървеното рало с мощните съвременни трактори, старата волска кола с ракети и вертолети, усатремени към небето. Контрастът тук е толкова силен, колкото и естествено, защото в нашето възбуждение той утвърждава истината за вечното движение напред.

Художникът Димитър Казаков е истински пример за трудолюбие и постоянство. Годиши наред с рядко уърдие и последователност той е успявал да усъвършенства и обогатявал своя пластичен стил, непоколебимо убеден, че на верен път, без да търси лесния успех и бързата слава. На неговата творческа природа винаги е бил дълбоко чужд лъжливиот ефект на краткотрайните течения и модни школи в изкуството. Онези, които го познават от близо добре знаят, че от годините прекарани в Художествената академия до днес той упорито експериментира както в областта на композиционния строеж, така и по отношение на живописната техника. Това непрекъснато търсене, пресищо на всеки истински творец, който не се задоволява с постигнатото, при него винаги е подчинено не на желанието да блесне, а на стремежа да усъвършенства и обогатява своите изразни средства, подобно на организирания пространството, все по-ясно и по-убедително да изрази основната идея. Затова в картините му няма нищо, което да не е преживяно от автора като съдба и да не е дълбоко премислено и утвърдено като пластична и човешка истина.

Четиридесет и пет годишен Димитър Казаков сега е в периода на своята творческа зрелост. Типичен представител на т. н. „априлско поколение“ в българската социалистическа култура, талантливо преосмислил и продължил българската традиция, той създава едно изкуство истински оригинално и съвременно по своята форма, което носи голям хуманистичен заряд, има трайна художествена стойност и неотразимо емоционално въздействие.

Георги ШАПКАРОВ

ДП „Д. Найденов“ — Велико Търново

търси да назначи

ОГНАРИ — 2

СПЕЦИАЛИСТ — механик по климатични инсталации — 1

Окръжно пътно управление

— Велико Търново

търси да назначи

правоспособни машинисти на пътно-строителни машини:
МАШИНИСТИ на валежи — 2
МАШИНИСТ на багер „Варински“ К—606 — 1
ШОФОР на автобетокарна — 1
Справка на тел. 2-17-54.

3—3

Автотранспортно предприятие —

Самоводене

търси да назначи

ШОФОР-СНАБДИТЕЛ

Основна месечна заплата 130 лева, допълнително заплащане до 30 на сто и добавка за пропътвани километри.
Справка — „Личен състав“, телефон 992—651.

3—3

Промислено-аграрен комплекс

— Горна Оряховица,

Професионален учебен център

открива

записването в курсове за огняри и кранисти в съответствие с учебния план и съгласувано с Окръжната инспекция на ДКС. Професионалният учебен център при ПАК — Горна Оряховица е без откъсване от производството. Курсовете ще се провеждат в Горна Оряховица по следния график:

1. Курс за кранисти на мостови и колзови кранове до 32 тона — от 2 октомври 1978 г. — 30 души (мъже и жени).
2. Курс за огняри на парни и водогрейни котли до 100 м2 — от 16 октомври 1978 г. — 30 души (мъже и жени).
3. Курс за старши огняри — 20 души (мъже и жени) от 30 октомври 1978 г.

За записване в курсовете кандидатите трябва да отговарят на следните условия:

— да имат завършено основно образование;
— да са на възраст над 18 години;
— да са физически и психически годни да упражняват професията.

ПРЕДИМСТВО при записване в курсовете се дава на кандидатите, изпратени от предприятия и учреждения, както и на работещите вече по професията.

Кандидатите в курса за старши огняри представят и за верен документ за трудовия си стаж като огняри, съгласно изискванията на Инспекцията и Правилника.

Набрането за кандидати за всички курси приключва две седмици преди започване на занятията.

Документи за записване се приемат в отдел „Учебно-методичен и организационен“ при ПУЦ — ПАК — Г. Оряховица, 8-ми етаж, стая 801. За съдействие: телефони 4-37-29 и 4-01-01 (вътр. 381).

3—3

Завод за инструментална екипировка —

Долна Оряховица

търси да назначи

ЛЕЯРИ на индукционни пещи

СТРУГАРИ

ШЛОСЕРИ

ОКСИЖЕНИСТИ-заготовчици

ФРЕЗИСТИ

Постъпване веднага. Заплащане съгласно действащите норми.

Справка: „Личен състав“ при Завода, телефон 624

2—2

Завод „Емил Попов“ — Велико Търново

и.м.

вакантни длъжности за следните категории работници:

ШЛОСЕРИ

СТРУГАРИ

ФРЕЗИСТИ

ЕЛ. ЗАВАРЧИЦИ

ОКСИЖЕНИСТИ

МОТОКАРИСТ

ШОФОР за ГАЗ 53

НОЩНА ОХРАНА

ЕЛ. МОНТОР

Справка: тел. 2-20 83.

3—3

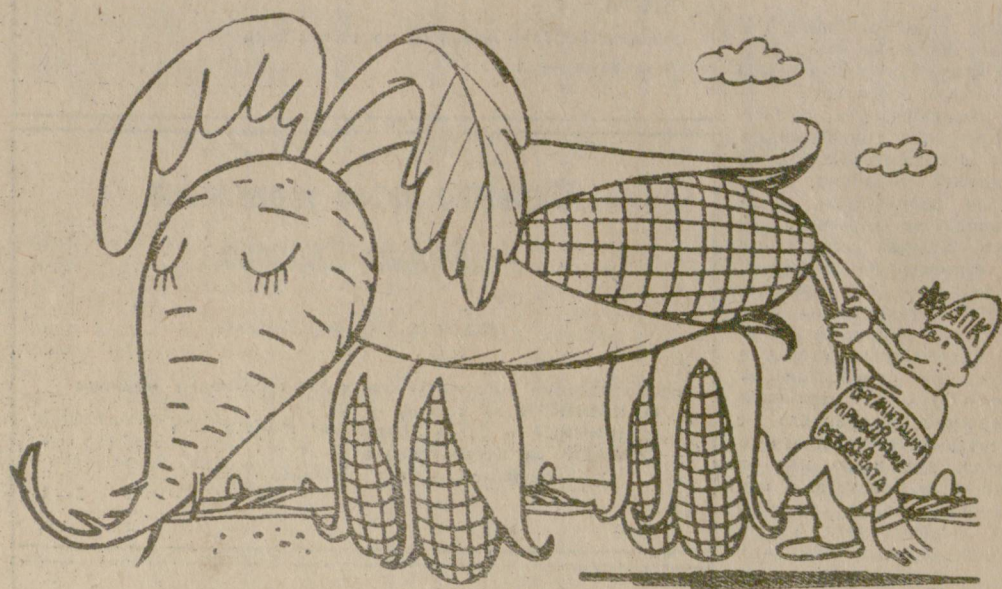
КОРЕНИ

Край двора на родната къща на стария учител е разпръснати клонове дъб-столетник. Неговият ръст съперничи само с новите блокове наоколо. През март на 1878 г., когато турците се изселват от българските земи и продават имоти, пра дядото Стоян Атанасчев купил земя в района на бив

НАЙ-СВЯТАТА ...

Снимки, снимки, кутии със снимки документират историята и настоящето на Павликени. Иван Ганчев заснема всичко, което може да се заснеме в един човешки живот. До снимките със стари рухнали къщи стоят

Донка ХРИСТОВА

— Да го приберем сме се хванали юнашката... ама все още за опашката.

ГОЛЯМОТО ТЪРСЕНЕ

Да беше лъгър, десет, сто да бяха, на нито-го нямаше да направя впечатление. А то де сет тона!

Беднък да беше, два пъти — щяха да кажат случайно и да махнат с ръка. А то всеки ден! Тогава донде комисия. Авторитетна, с чанти. Двама с очила имаше даже.

— Сега ще видите. Ще ги открием тези 10 тона мляко и после ще се захванем с Бермудския триъгълник и „летящите чинии“. Каквото скрито-покрито има и при тях всичко ще открием — заявя един от комисията.

— Де хопай, де! — потупа го по рамото Алипи. Негото бяха пратили да посрещне коми-

сията на гарата. — Бермудския триъгълник и „летящите чинии“ може и да откриете, и марсианци може да намерите, ама това мляко не.

— Как така!

— Ами така. Триъгълници и „летящи чинии“ може и да има, ама това мляко го няма се получава. И не десет тона, ами повече. Щото АПК — Павликини дом по 6 тона мляко по-малко от графика, АПК — В. Търново по 4, АПК — Страница по 2. И това всеки ден. Тъй че има да търсите...

Ч. РЕЗОВСКИ

ХУМОР И САТИРА

РЕЗИЛ В ЕДИН ЗАВОД

— Горкото, да го попръкнем, че го оставихме голо!...

ТЪНКА СМЕТКА

Казах на един приятел, който търсеше цимент да си позакърпи жилището:

— Иди в Домостроителен комбинат — Горна Оряховица, все ще са направи някоя модернизация и ще да са икономисали някоя и друг килограм...

Отишъл приятелят в Домостроителния, ама там му рекли:

— Ние за цяло и нещало модернизация не правим. Поимаме сметка да преразходим 300 тона цимент, отколкото да изразходим сума пзри за модернизация.

Отначало приятелят ми се шашнал от такова тълчаване на техническия прогрес, но впоследствие си направил

сметка и казал:

— Бе, с вашия преразход от 300 тона знаете ли колко хора сте оставили с пръст в устата?!

— Не знаем — отговорили му чистосърдечно, — ние сме държавно предприятие. Ние търсим строителните организации да извозят до горените и произведени панели които задържат нашите площадки...

Тук хората били напълно прави и приятелят ми „бъкел“ не можал да отвърне. Изкара си го на мене:

— Бе, ти нали искаш жилище, искаш детски градини и ясли? Иди в Домостроителния комбинат, вземай го твоята сметка...

Шашна ме с критичния си тон. Ама аз не съм Строител на организация, нито Домостроителен комбинат. Те да му мислят какво е отговорност и какво — безотговорност.

За туй нещо поне никаква модернизация не е нужна.

Бай ДАН

ИГРИ:

Това е стара, престара игра. По-рано се е играла само от деца, но от известно време се играе и от промишлени предприятия и объединения. В последния вариант участват двама партньори, като единият, който се мисли за по-умен, баламосва другия, докато го изкара от търпение и пак отначало.

От две години тази игра се играе от СК „Хранмаш“, в ролата на единия и ДСО „Българско пиво“, в ролата на другия. Месеци наред, значи, единият баламосва другия, че 8-те нови пълначни линии за бутилиране на пиво, в страната ще бъдат монтирани и пуснати в срок. Но времето си минава, а монтажът изостава (линиите не са докомплектвани или показват фабрични дефекти). До края на юни тази година са бутилирани в по-малко 20 милиона бутилки и са нанесени щети на предприятията от Обединение „Българско пиво“ в размер на 500 хил. лева.

Ще кажете, какво ни засяга в окръжен мащаб тази история? Засяга ни и то твърде много. Защото основните предприятия-производители на линиите за бутилиране (завод „Червено знаме“ — Стара Загора и МЗ „Белица“ — Килифарево) от февруари тази година до сега все монтират и изпробват новата линия в ПЗ „Балкан“ — Велико Търново, с капацитет 36 хил. бутилки в час, и все не могат да я задвижат както трябва. Ту едно съоръжение не влиза в строя, ту друго — излиза. Пък за достигане на капацитетните възможности да не говорим. Какво да говорим, когато и монтираната през миналата година линия за 12 хил. бутилки на час, не само че не се натоварва напълно, ами преди два-три месеца спря съвсем и се наложи да се реконструира мянната машина. Затуй не достига бирата. Пък за неизпълнените планове на предприятието да не говорим...

Сега и пасторизаторът е готов и чака (не дай боже!) да се натовари напълно, чакат и милиони литри бира, приготвена при специална технология за пасторизиране, чакат от кое време и консуматорите да вкусят най-послед така дългоочакваното пасторизирано Търновско пиво. Само новата линия за бутилиране дето не може да тръгне както трябва...

Но балами, които да вярват на празни приказки и обещания, вече няма. Така че крайно време е заводите „Червено знаме“ (Стара Загора) и „Белица“ (Килифарево) или да си оправят работата, или да престанат да се занимават с това, което не им е работа. Защото то бива некачествени машини, бива хабене на време и нерви, бива разхищение на средства, бива ала-бала, ама чак толкова не бива.

Антон ТРУФЕВ

СТРЕЛА-ОТЧЕТ

СО АВТОТРАНСПОРТ — АВТОКОМБИНАТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

„Във връзка с поместения критичен материал за обслужване на населението в Горна Оряховица с таксиметров транспорт в брой 98 от 19. VIII. 1978 година извършихме следното:

1. Разпоредено е на водачите на таксиметровите автомобили при пристигането в автостанцията да предават пътните си листи на диспечера, който да им определя пътни ците и курса.
 2. На таксиметровата спирка гара Г. Оряховица броят на таксиметровите автомобили ще бъде увеличен с още 4.
 3. Обърнато е внимание на експлоатационния персонал за недобросъвестно изпълнение на служебните задължения.
- С тези мерки смятаме, че ще сложим в ред работата в таксиметровите станции в Горна Оряховица и Велико Търново“.

Стайко НИКОЛОВ

— Както виждам, ударил си доста пернат...
— Абе, пернат и аз нещо от необраната царевича...

АФОРИЗМИ

- Жена и огледало — това е вече козметичен салон.
- Любовта им бе взаимна — всеки обичаше себе си.
- Българските са винаги прави — даже и в автобуса.
- Беше гладен и се изляде от ад.
- Имаше трезв поглед към нещата, които не са за пиење.
- Оптимистите освен жените си обичат и животата.
- И забранените плодове са сезонна стока.
- Еволюция: двуличен, безличен, безразличен...
- Застава пред другите — обърна им гръб.
- Наистина любовта е спяла — за нея няма значение цветът на автомобила.

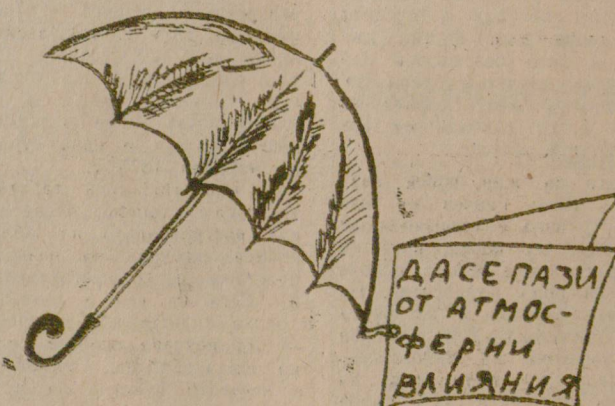
Ваньо ТОДОРОВ

Стефан ДИМИТРОВ

Без думи

Емил КОЕВ

Без думи

Строго секретно!

Браконниери,

Ако сте от онези, които още не знаете къде може да наловите много риба с всякаква вид разрешени и не разрешени риболовни пособия, включително и фишем, не се чудете! Елате на язовира край село Плаково. Същият е пълен догоре с риба, понеже не е източван вече няколко години.

Язовирът не се охранява и контролира от никого. За това може да се браконирстват по всяко време на денонощието!

Заповядайте!

С колегиален браконьерски привет, един от многото:

Йордан ГРОЗДАНОВ

Конкурс

ЗА СТАЖАНТ-ЖУРНАЛИСТ

Редакцията на в. „Борба“ обявява конкурс за стажант-журналист. В него могат да участват младежи и девойки, завършили средно образование с успех най-малко добър [4] и не по-възрастни от 22 години.

Кандидатите да представят следните документи:

1. Молба;
 2. Автобиография;
 3. Диплом.
- Краен срок 25 септември, г. Справки на телефони 2-17-12 и 2-99-62.

Конкурсът ще се проведе на 3 октомври от 9 ч. в редакцията.

2-1

Телевизия

СЪБОТА — 18 СЕПТЕМВРИ

10.00 — „Мери Попин“ — детски сериен филм (VI епизод).
10.20 — „Спомен за близка мина“ — български игрален филм.
12.35 — Концерт на дружба: Братислава — Русе, 13.30 — На формационен ден: 14.30 — „Ана Каренина“ — съветски игрален филм (I серия), 15.45 — „Бургас, морето и неговите трудове хора“ — забавна програма, 16.45 — Републиканско първенство по водна топка: „Акоз мик“ — ЦСКА „Септемврийска знаме“ — директно предаване от басейн „Диана“, 17.30 — Новини, 17.40 — Спортна мода, 18.00 — Гол след гол, 18.30 — Традиции и занаяти: „Народни инструменти“, 19.05 — „Пътятане към щастие“ — моноспектакъл от Ф. Криво, 19.50 — „Лекция по джаз“, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Потоп“ — полски игрален филм (I част), 21.05 — Новини, 23.15 — „Да живеят Беньовски“ — чехословакски-югославски телевизионен филм (X епизод).

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ — 17 СЕПТЕМВРИ

10.00 — „Сини коридори“ — предаване за пионери, 10.30 — „Косачет-богатири“ — детски филм, 11.00 — Републиканско първенство по водна топка: „Акоз мик“ — ЦСКА „Септемврийска знаме“ — директно предаване от басейн „Диана“, 11.45 — „Неделна среща“ — предаване за селото, 12.15 — „Слушай на Родина“, 12.30 — „Лекция по джаз“, 13.05 — Постична антология: „Сънувайте звезди“ — за горски речитал на поетеса Лилия Стефанова, 13.30 — Инфо мация ден: 14.30 — „Ана Каренина“ — съветски игрален филм (II серия), 15.35 — „Светла в Несебър“ — забавна програма, 16.05 — „Мечето Топан“ — детски сериен филм (V епизод), 16.30 — Футбол: „Тракия“ — „Локомотив“ (Сф) — директно предаване от Пловдив, В пазуата: новини и теглене тиража на Тотото, 18.15 — ТВ обект, 19.10 — Атаас: „Глад в долина та“ — оперка за гр. Гоце Делчев, 19.30 — Странджаски народни песни и хора, 19.50 — „Лекция по джаз“, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Спортен екран, 21.00 — „Потоп“ — полски игрален филм (II част), 23.15 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 18 СЕПТЕМВРИ

17.30 — Новини, 17.40 — „Чест на думи“ — предаване за пионери, 18.05 — „Здрав, общество време“, 18.45 — Служба на Родина: „Барбантикът“, 19.05 — Документален филм, 19.40 — Рекама, 19.50 — „Лекция по джаз“, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Телевизионен театър: „Вкус на мед“ от Дилени, 22.10 — Агенция ФИК, 22.45 — Не вни.

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ — в движение на изгодна цена. Тел. 2-72-58 и 2-75-63 след 18 часа, Велико Търново.

ПРОДАВАМ спешно „Жигули“, Велико Търново, „Димитър Найденов“ 34 „Б“, тел. 2-88-12 — Михаил Стоянов

ПРОДАВАМ спешно „ЗАЗ 968 А“, В. Търново, ул. „Колхоз Гайтанджията“ № 42 — Стефанов

ПРОДАВАМ „Волга“ нов модел, Керамичен завод, село Овча могила — Любен Игнатов

ПРОДАВАМ оборудвано купе „Москвич 408“, „Славянска“ № 4, вх. „А“, ап. 3, ет. 1. сем. Стоянови — след 18 часа, В. Търново.

ПРОДАВАМ „Жигули“, Самоуодене, Васил Кукумев, телефон 548

ПРОДАВАМ спешно „Зано рожец 966“, Горна Оряховица, ул. „Самуил“ № 15.

ЗАМЕНЯМ етаж от къща — Русе срещу етаж — апартамент — В. Търново. Справки: с. Вонеща вода — Пенчо Тодоров Марков.

Търся да купя излязла вноска за „ВАЗ 2101 и 2111“ или същите нови. Справки — зеленчуков магазин, ул. „Бачо Киро“, В. Търново — Ни колан.

ПРОДАВАМ лек автомобил „Шкода 100“, В. Търново, ул. „Алпи мак“ 4—Б ет. 5 — Красимир Шимидов.

ПРОДАВАМ къща с двор около 300 квадрата, улица „Пишмана“ № 1, В. Търново — Енчо Георгиев Йоргов.

ПРОДАВАМ „Москвич 2138“ — нов, с. Раданово, Великотърновски — Тодор Димитров Нешев.

ПРОДАВАМ „Волга ГАЗ-24“ — свива, запазена, Г. Оряховица, тел. 4-29-34 — Христо Тодоров — след 18 часа

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“, Справки: Лясковец, ул. „В. Левски“ 192 тел. 22-72 — сем. Кьорчеве.

ПРОДАВАМ „Волво 141“ де луск. Справки тел. 2-98-83 от 7 до 17 часа, В. Търново.

ПРОДАВАМ „Лада 1500“, на 48 000 км. Справки тел. 2-11-56 след 17.30 часа, В. Търново.

Шапките

За бай Милчо е чест и до стойност да обслужи културно всеки посетител.

— Другарят Дойчев, тука ли е?

— Момент, да проверя... Няма го, но шапката му е тук!

— Другарят Бойчев в кабинета си ли е?

— Извинете, ще проверя... Не, няма го, но шапката му е тук!

— Вижте дали другарят Койчев е тук?

— Сега... Не, няма го, но шапката му е тук!

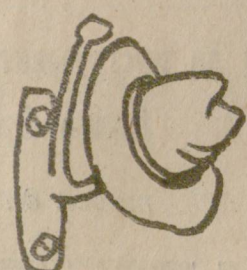
— Другарят Стойчев?

— Не..., но шапката му е тук!

— Другарят...

— Не, но шапката му е тук!... И така на всички шапки те бяха в стаята им, но... те си излизаша през работно време гологлави...

Любен ХРИСТОВ

ДРУГО СИ Е СОФИЯ

Положението ми е такова, че не е лошо да живея в София, но още не е станало такова, че да ме извикат там. Та затова си стоя още в Долна Оряховица, а жена ми чака един ден да ревяна „Долна Оряховица твоя за моята душа е...“ и понеже съм далече от подобни поетични изблици, отвреме на време ми вика:

— Друго си е София... И току да не излязеш пример. Така си живееш.

И оня ден какво стана?

— Друго си е София — вика жената.

— Друго си е — съгласен съм.

— Ами виж — вика жената. И ми дава столичен вестник.

— Чети!

— Какво да чета.

— Ами там — вика — дото пише за едно семейство, което намерило в хляба си златен дамски часовник.

— А! — възкликвам аз.

— А жената:

— Аха... Златен дамски часовник... Пък ние тука го дини наред си намираме само клески за зъби, „онци“ всякакви парчета от торби, слънчогледови семки, е... една връв около оловен мистър дото намерихме веднаж — това ни е по-значителен късмет. Друго си е София.

— Права е жената. Едно е да имершиш дамски часовник, друго е разни там незначителни предмети.

Борис ЦВЕТАНОВ

СЕНЗАЦИЯ

„Летящи чинии“? Не! Този път летящи коли. И по точен прелитнали и кашали на популярната стара великотърновска улица „Гурко“. Иначе как може да си обясним тяхното присъствие, след като

от двете страни на тази историческа улица има знак № 33 г. с преминаването на автотранспортни средства — забранено.

Г. ИЛИЕВ